

מאמר התחזקות

אוצר של הלכה, חיזוק, מעשיות, בעבודת שמירת העיניים

שנה ו' | גליון ע' | לשון קודש | אב תשפ"ו

2

קיץ בהלכות

קיץ קל, נוח וכשר יותר

והמפתים, ומאיר מסוף העולם ועד סופו.

ידועה אמרתו של מרן הגה"ק מסאטמאר זי"ע, שהסיבה שנגזר על דורנו לעמוד בפני נסיונות קשים כל כך בעיני קדושה היא, כיון שהקב"ה מתגעגע כביכול לעבודתם בקודש של צדיקי האמת שהיו לפנים בישראל, ואנו תש כוחנו מליך בגדולות ובנפלאות. אי לכך נתנו משמים את העבודה הזאת לנו ולבנינו, כי על ידי ההתגברות וההתעצמות כל פעם, ההתאזרות בכל כוחנו לעמוד מול היצר ופיתיוי המתחדשים בכל יום, הן הגורמות נחת רוח ליוצרנו ממש כפי עבודתם בקודש של צדיקי האמת בדורות הקודמים!

ברוך אזור ישראל בגבורה!

וצלול, שקולו הולך וחזק ובוקע רקיעים. זהו שירם של כל אותם גבורים חסרי התהילה, ישראל קדושים שבכל הגילים והמצבים, ילדים בחורים אברכים ובעלי בתים, שממליכים את הרבוש"ע ומקדשים את שמו בעולם יום יום, מבלי שאף אחד יודע.

שוב ושוב יורד נסיון משמים, ועולה. מנוצח. שליח שמילא את שליחותו נאמנה. ובאמתחתו - עוד אבן יקרה, בזהקת בגוונן נהירין, לפאר כתר של מלך. כל רגע, התגברות. כל התגברות - מכה עצומה ליצר הרע. אה... כמה גדול הוא קידוש ה' שנגרם על ידי כלל ישראל בהמוניו בחוצות עיר.

זהו קיץ תשפ"ו בתפארתו!

אשריכם ישראל, אשרי חלקכם שיפעת זוהרכם גובר על אור השמש, על שלל גווניה הבהירים

הקיץ כבר כאן, לוחט במלוא עוזו. השמש קופחת על הראשים, שולחת קרני חום לכל עבר, ואין נסתר מחמתו. המעלות הגבוהות נותנות את אותותיהן בכל פינה ופינה, אך ביותר ברחובות וחוצות עיר, כאשר בתוך כל אלו עומדים עמך בית ישראל החרדים אל דבר ה' בעין הסערה.

סערה? מאן דכר שמייה?! הכל רגוע, חלק ויציב, למלוא האופק נראה רק תכול השמים, הכל אומר רגוע ושלווה. לכאורה.

אך לא, לא טעינו, מדובר אכן בסערה רבתי. כאן בעולמנו היא מכוסה ועטופה בתוככי הלבבות פנימה, אך בשמים היא הומיה ורוגשת. זוהי סערת מלחמת הקדושה על הטומאה, הרוממות והנעלות על הזוהמה והשפלות.

ומתוך כל הסערה עולה קול דממה דקה, וך

תפילה מאת הרה"ק מתולדות אהרן צוק"ל

מוכא בספר חותמו של בהן גדול (ח"ד אות ק') דנוסח זו היה מרגלא בפומיה לומר כאשר אדם נמצא במקום נסיון ורואה שיצרו מתגבר עליו לישא עינו ולהסתכל, ופרש את שיהתו לפני בוראו, ויאמר:

רבוננו של עולם, ראה, הנה אני הולך עבשו ברחוב (או מקום אחר) ואני נמצא במקום שאין איש מביר אותי. יכול אני להביט באות נפשי, אך מפני שאתה אוסר עלי ורצונך שאמנע את עצמי, לכן אני מונע את עצמי מזה, אני משפיל עיני לארץ, ואיני מרים אותי לדבר עברה, ובנותי רק למען שמך הגדול, ולעשות רצונך, ולהביא נחת רוח אליך.

תפילה מאת הגה"ק רבי חיים מוואלאזין צוק"ל

רבוננו של עולם, הנני הולך בגיאות צלמות ובמקום מסבך, הושיעני ממצר הרע ומחטאים ועונות, ובפרט מהסתכלות בעצמותי.

בית ראש אות ע"ג

תפילה מימי התנאים ואמוראים

מוכא ב'דקדוקי סופרים' ברכות אות ס' שהיה שגור בפי אחד התלמידים' לאחר שסיים את תפילתו

אלקי, עצם עיני מראות ברע, ואיני מלשמע דברים בטלים, ולפי מלחתי ברך רע, וכליתי מלשעב עבדות, ותדרד רגלי אל מצותיך ואל צדקותיך, ויפגו רחמיך עלי להיות מן הנותרים והנשארים לחיים בירושלים.

מכאילן פצ'רבה נסיזנות

ליחודך באהבה:

יחוד ה' הנעלה ביותר, מתוך המקום השפל ביותר

לפעמים אדם מוצא את עצמו בתוך ים נסיונות רועש וגועש, והוא מרגיש ש"אף אחד, אבל אף אחד בעולם לא מבין אותי, לאף אחד אין מושג מה עובר עלי. אוי רבוש"ע, אינני מסוגל יותר..."

כאשר נמצא אדם במצב כזה, במין הרגשה של בודד במערכה קשה מנשוא, כדאי שיוכזר אז את לשונו הנשגב של הספה"ק אור לשמים, (חוקת, ד"ה ומשם בארה), שמחדיר רוח של התחזקות במידות גדושות, לידע ולהכיר בחשיבותו העצומה דוקא במצבים הקשים.

יחוד ה' - רק אני והרכוש"ע

כולנו יודעים שהמצוה הגדולה ביותר היא מצות יחוד ה', כפי שאנו אומרים פעמיים באהבה בכל יום "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד". מה הפירוש של יחוד ה'? הפשט הפשוט הוא: ליחוד שמו יתברך, להאמין שהוא היחיד שברא הכל ומהווה את כל הבריאה בכל רגע - יחיד ואין יחיד כיחודו.

אך האור לשמים מחדש שיש גם פשט עמוק יותר במושג של יחוד ה'; כאשר אדם שווה לבדו עם הקב"ה ללא מישוהו נוסף. זה נקרא יחוד. וכפי שאנו יודעים מהלכות יחוד שאסור להתייחד עם אשה זרה - ללא נוכחות אחרים.

אף אחד לא יודע, בלתי לה' לבדו

היחוד הגדול ביותר מתרחש כאשר נמצא אדם לבד עם הקב"ה. זה יכול להיות במקום שבאמת אין שם איש, אבל גם במקום שכולם נמצאים שם. הוא דוקא מוקף באלפי איש, אך שווה לבדו עם הרגשת הלב; לבד עם התאוות המתעתעות, עם דכדוכי הנפש שעולים ויורדים; אני לבד עם קש"י ובודד במערכה.

אך אני הולך כעת לעצום את העיניים, כי הקב"ה רוצה את זה ממני כעת. אף אחד בעולם אינו יכול בכלל לדעת זאת, אני נמצא לבד במקום שרק הקב"ה בכבודו ובעצמו רואה ומביט בי, אין אף אחר מלבדו. זהו יחוד ה'! הוא מתייחד כעת עם הרבוש"ע באופן שאין שני לו! וכל כמה שהדבר נוגע עמוק יותר, כמה שזה קשה יותר, הרי זה יחוד גדול יותר.

הולך לו יהודי בעולמו, ומייחד שמו ית" כ"אשר אף אחד בעולם אינו יודע מה מתרחש אצלו בראשו ובלבבו. הנסיון בוער כאש להבה, אך הוא עוצר ואומר: רבוש"ע, אני כאן אתך לבד, ואני הולך לעשות את רצונך. ואהבת את ה' אלוך בכל מאודך, בכל מידה ומידה שמוודך לך. אעשה את זה למען שמך באהבה!

נשמה גדולה יותר - נסיון עמוק יותר

וכאן מוסיף האור לשמים מלים נשגבות ונוראות: "כל הנשמות

הקדושות והגדולות, הקב"ה נטע אותם במקום עומק הקליפות כדי להכניעם" הקב"ה לוקח דוקא את הנשמות הגדולות, ומציב אותם במקומות הקשים ביותר, אל מקום משכן הקליפות השפלות, מתוך מטרה שהנשמה הקדושה תכניע את אותה הקליפה "כמו אברהם היה בן תרח שהיה ראש לעובדי עבודה זרה, וגם רבי עקיבא היה ממשפחת גרים".

האור לשמים ממשיך ומבאר ביסוד זה את המימרא על התנא הק' ר' עקיבא (מנחות כט ב) "רבי עקיבא היה דורש על כל קוץ וקוץ תילי תלים של הלכות". הפשטות היא שרבי עקיבא בכחו הגדול בתורה, היה יודע לדרוש הררי הלכות על כל קוץ וקוץ בתורה. אך האור לשמים אומר כאן פשט מבהיל על הרעיון.

רבי עקיבא הרי הגיע ממשפחת גרים כנ"ל, ולכן כאשר רצה לעבוד את ה' לא היה הדבר בא לו בקלות, ו"היה קשה לו ממעשה אבותיו קוצים ודרדרים". הוא גדל בבית קשה, אבותיו ואבות אבותיו היו קשים כקוצים. הוא היה בן גרים, ודוקא מהמקום הזה הוא צמח ונתגדל להיות ר' עקיבא.

יחוד העליון דוקא כשקשה

אך כאשר האדם מתגבר ומכניע "החלק הרע מקרבו ומברר מדותיו" כך ממשיך האור לשמים ואומר, שכאשר יהודי שנשלח לעומק הקליפות עומד ונלחם ממקומו בחלקים הקשים שבו הרי הוא "גורם יחוד העליון". האם שמעתם את מה שכתוב כאן? במקום העמוק ביותר, אם שם נשאר יהודי נאמן לה' ולתורתו, זהו היחוד העליון הגדול ביותר ששיך! כעת הנך מתייחד עם הקב"ה באופן שאין לשערו.

וממשיך האור לשמים ומבאר, שלאחר שנעשה יחוד העליון "אח"כ נמשך הדבר לעולם הזה ונעשה מזה הלכה. וז"פ כל קוץ וקוץ - ממה שעקצו אותו כקוצים וברקנים נעשה מזה תלי תלים של הלכות..." כי כאשר יהודי עובר כזה מין יחוד עם הרבוש"ע, הוא ממשיך לעולם תילי תלים של הלכות. מכל קושי שעבר והכניע, נעשה הררים של תורה, הלכה וקדושה!

כך הוא המבט הנכון כדת של תורה, וכך צריך אדם להסתכל על עצמו. כל אחד מוצא את עצמו במקום אחר. אף אחד אינו דומה לחבירו, כאשר הוא צוחק, חבירו בוכה. אצל אחד דבר מסוים נקרא קושי גדול, ואילו אצל חבירו דוקא דבר פלוני הוא הוא הקושי. ודוקא אתה מהמקום שלך, יכול לעשות את 'היחוד העליון' עם הקב"ה כביכול.

חגור חרבך גבור הודך והדרך

הנשמות הגבוהות ביותר, הנסיזנות הקשים ביותר

יסוד דומה כבר מצינו למעשה בספרי האשונים. בספר 'תורת המנחה' מתלמיד הרשב"א מבאר (מט"מ ואיוב) באריכות שכל נשמה לפני ירידתה בעולם הזה, נותנים לה לבחור בעצמה את

ליין קל, נוח ופשוט יותר

קוץ כהנלכרתי

קנה לך זכות מפיץ אחד לעירך! = תרום עכשיו 36 ₪ לחודש בהו"ק

על כל פנים נשמות אלו יורדות לכאן עם טבע ומשיכה לרע, וכפי שאמר לי לאחרונה משהו: "מאז היותי ילד קטן, כל מה שרק קשור לרע - משך אותי". זהו סימן מובהק שאותו אחד יש לו נשמה גבוהה וקדושה שבחרה בתפקיד כה קשה!

אכן כוחן להעריך את חשיבות הנשמה

כל אלו הראשונים כמלאכים נותנים לנו כלל בחיים: רוצה אתה לדעת את חשיבותך, בדוק את הנסיונות שלך! זוהי אכן הבוחן ולא מה שאנשים אומרים עליך... ואפילו אם המג"ש שלך בשיבה שיבח אותך מאוד, והסביבה שלך כסדר גומרת עליך את ההלל, וגם אם המשרד שלך מעוטר בתעודות מהמסד עד הטפחות. אל תאמין לאף אחד... הנך רוצה באמת לדעת מי אתה? ראה את הנסיונות שלך, הם מספרים את הסיפור האמיתי. ראה להיכן שלחו לך!

כל אחד יודע שצבא מונה הרבה מאוד חיילים, יש בצבא כל מיני מחלקות, וכולם מונים חיילים רבים. לא כל אחד יכול ליכנס לאיזה אגף שהוא רוצה, כל אחד עובד מבחן התאמה לאן יישלח, ובאיזה מקום יוכל לתרום את חלקו לפי כשרונותיו וכוחותיו. חלק מהחיילים יקבלו תפקידים קלים יחסית, והחזקים יותר יקבלו תפקידים קשים יותר, הם יישלחו לחזית, קרובים לשורות האויב. חייל שרוצה לדעת עד כמה הוא חשוב, שיסתכל על דבר אחד; כשפורצת מלחמה, לאן שולחים אותו?

נתיב חייה, ואת האופן שבו תחיה בעולם הזה. יש לנשמות את הבחירה לקבוע את צורת חייה בעולם הזה, וכלשונן: "וכשהנפש השכלית משתלחת לבוא להתקשר בחומר, שואלים לה שתבחר לה הדרך שתחפוץ ותצא בה".

יש מי שמחליט לבחור בחיים קלים, הוא רוצה נסיעה נוחה וקלה, הוא רוצה לחזור נקי ועם נכסים רבים. נשמה כזו תבחר להיוולד עם טבע מזוהק ועם תשוקה טבעית לתורה ולפילה, הוא יכנס למשפחה טובה, ויגדל כשהכל מסביב הולך כשורה ללא עזוועים מיוחדים וללא אירועים מיוחדים, והוא אכן יגדל ליהודי טוב והגון.

נשמות גבוהות בוזרות בתפקיד קשה

אבל, אומר התורת מנחה, ישנן נשמות שבוחרות לרדת בעולם הזה בטבע של "רשע", הם לוקחים על עצמם להימצא במקומות ומצבים של רשעים; מצבים שידרשו מהם להילחם כסדר עם היצר.

כמובן שאין הכוונה שהם בוחרים "להיות" רשעים, להרשיע ולעבור עבירות ח"ו, ההיפך, הם רוצים לעבוד את ה' דוקא עם התכונות והתנאים של רשעים כדי להרבות כבוד שמים, וכפי שאומר שם: "ויש שאינו חפץ להיות צדיק אלא רשע, כי הרוצה להיות צדיק ונמסר למזל הצדק אין לו כ"כ שבח כי זה עובד השם ית' מצד הטבע לא מצד ההכרח, וכבוד השם כשאדם מכריח את טבעו לעבודתו ובוה מתרבה כבודו, וע"כ הוא בוחר להיות רשע כדי שיכריח המזל לכבוד שמים".

התור נדחה, העיץ ניצלה

מספר: המנגן הר"ר יושע פריעד הי"ו, ירושלים ע"ה"ק.

הרצון לעשות ניתוח לייזר להסרת המשקפיים כבר קיים בי מזה זמן רב, אך עד עתה הוא תמיד נדחה. דוקא הבנתי שלהוציא כמה ימי התאוששות, התהליך עצמו אינו אמור להיות מורכב, אך בדיוק זה הרתיע אותי; אני משמש כ'אורגניסט' בחתונות, ולא רציתי להכניס ימי עבודה אפשריים בסיכון. חיפשתי איפוא לעבור אותו דוקא בימים שאין בהם חתונות, וזה פשר הדחיית החזרות.

בתחילת 'שלושת השבועות' ש'ז החלטתי שאם לא עכשיו אימתי. הרמתי טלפון למכון העוסק בתחום זה, מכון שיש לו סניפים בכמה ערים בא"י, וביקשתי להזמין תור לבדיקה, בדיקה שקובעת את עצם היתכנות הניתוח וגם את סוגו. את התור לניתוח עצמו קובעים רק לאחר הבדיקה הזו.

הדגשתי לפקיד שלוח הזמנים שלי די מצומצם, ושיציע לי רק תורים סמוכים ותכופים ממש. מבחינתי, העניין רלוונטי רק אם לאחר שלושת השבועות כבר אהיה אחרי הכל. הלה הבין, בדק, וחזר אלי עם תשובה, יש לו תור פנוי עבורי - מחה. איפה? בתל אביב. שמחתי שהדברים מתנהלים כמצופה, בעיני רוחי כבר ראיתי את עצמי מגיע לעונת החתונות הבאה משוחרר מהמשקפיים. "מבחינתי זה אמור להיות בסדר גמור", עניתי לפקיד, ובקשתי שיחזור אלי בעוד חצי שעה כדי לברר האם זה מסתדר גם בבית.

רק לאחר שהנחתי את הטלפון קלטתי: רגע, בתל אביב הוא אמר, ואנו בעיצומו של קיץ; האם באמת בסדר מבחינתי להגיע לתל אביב? הרי לא מדובר בפקיקון נפש, אפילו לא בצורך רפואי ממש. אפשר להגדיר את זה כנוחות, ואולי אפילו כצורך פרנסה, אך האם זה באמת מצדיק הגעה למקום כזה? ובפרט לאור החלטתי בזמן האחרון לנסות להתחזק בשמירת העיניים.

חזרתי אל הפקיד, ואמרתי לו שתל אביב מבחינתי איננה אפשרות. לא ניסיתי כמובן להסביר לו את הטעם האמיתי, הם לא מכירים את השפה... הסברתי פשוט שזה לא נוח לי, ושינסו בבקשה לסדר לי תור דוקא בירושלים, עיר מגורי. "בירושלים", הסביר לי הפקיד בנועם, "אוכל לשבץ אותך רק לקראת סוף ימי בין המצרים, ובזה אתה הרי לא

מזעזעני". אז הכנס אותי אל רשימת הממתינים, ואם יתפנה תור קרוב, הודע לי על כך" כך ביקשתי, כשידעתי מראש שאין הרבה סיכויים שדבר כזה יתרחש. יש הרבה ביקוש לתורים אלו, אבל אני את שלי עשיתי וקיוויתי לטוב.

הפעם לא נתן לי הפקיד האדיב לסיים אפילו, "המתן לי שניה" קטע את דבריי, וכעבור כמה שניות המשיך, "הרגע הודיע משהו על ביטול תור שנקבע למחר בירושלים, ואם אני ממילא כבר מדבר אתך אני מעביר את התור הזה אליך. אז מהם הפרטים שלך?"... היתה זו הארת פנים מתוקה, ראיתי שיש מי שמנהל את העולם וקובע לכל את התורים שלו הוא זקוק, בדיוק שמימי. כי הבא ליטאר מסייעין אותי!

ואני חשבתי שהסיפור מסתיים כאן...

לא חלפו יותר מעשר דקות, ואני מקבל טלפון מהחידור של בני. המלמד היה על חקן, קולו בהול. הוא מספר לי שבני הקטן היה באמצע 'משחק דוקים', ואחד מהקנים המחוברים האלה נכנס לו לעין ה". המלמד דוקא ניסה להרגיעני ואמר לי שלפי מה שנראה לו לא מדובר במצב סכנה, אבל הוא לא יכול לקחת אחריות "ושאבאו מיד".

נבהלתי כהוגן. רצנו עם הילד אל הרופא, וחששנו מאוד מהבאות. פגיעה בעין היא בכל זאת לא דבר פשוט. אך כאן התברר הנס העצום; אמנם התרחשה פגיעה, אך בחסדי שמים היא היתה מקומית בלבד ולא הותירה שום נזק. רושם חיצוני היה, אך הראיה לא נפגעה ב"ה כלל!

מאוחר יותר כשהתבוננתי נרגשות במה שעבר עלי ביום, לא נותר לי אלא לסגור את הקצוות, ולהבין שאלו היו שתי תוצאות לסיפור אחד. הסיפור האמיתי התרחש עת סירבתי להצעה להגיע לתל אביב. באותם רגעים ממש, ובדקתי זאת, עת פעלתי כדי שלא להגיע למקומות לא רצויים, יושב בשמים סיבב את הדברים בחצר החידור של בני, כך שהקנה הדק לא יגיע אף הוא אל מקום ההיזק, 'כשהכל על מקומו יבוא בשלום', וגם את התור המיוחל קבלתי על מגש של כסף, הישר משמים. אני עשיתי למען שמירת העיניים, וגם עיניו של בני נשמרו מהסכנה.

ללמדך ששמירת העיניים ממשיכה ישועות ושמירה גם בקיץ תשפ"ו!

ומשרת בתור כובס!

החייל לשעבר הסביר לי שמכל 600,000 החיילים שאמריקה שלחה, אולי 200,000 מתוכם הם בעלי תפקיד קרבי. כל שאר ה-400,000 מתעסקים רק עם הצרכים מסביב; מתקנים מכונות, אחראים על האוכל, מובילים דלק וכך הלאה. עשרות אלפים שעושים את כל העבודות הצדדיות הללו. רק החזקים ביותר נשלחים אלי קרב, כשמהם יש לוחמי העילית שנשלחים הרחק אל תוך עומק שורות האויב, ונלחמים עמו פנים בפנים. הם מוצנחים מלמעלה, ומוטלים הישר אל גוב האריות ואל תוך אש הקרב.

...

השי"ת סמך עליך הפקיד לך בנאמנות בתוך עולם כזה

זה מה שהאור לשמים אומר: "הנשמות הקדושות והגדולות הקב"ה נוטע אותם במקום עומק הקליפות אומר", אתה רואה שאתה נמצא במעמקים ובמקומות קשים? כי הקב"ה סמך על נשמתך, הוא רוצה אותך בעומק החזית!

רבות! אנו צריכים פשוט לשנות את צורת הסתכלותנו! לא לבחון את העולם דרך ההרגשים שטחיים שלנו, וכפי התמונה שמתקבלת כלפי חוץ, אלא לפי כשהתורה רואה את זה. ואת זה הצדיקים גילו לנו, שדוקא בגלל שיש לנו נשמה גבוהה כל כך, דוקא משום כן הרבוש"ע סמך עלינו והסכים להפקיד בידיו תפקיד כה חשוב וכה קשה; להיכנס אל תוך העולם השפל והטמא הזה! דוקא כי אתה חזק כל כך, יכול אני להכניס אותך אל כזה דור ועם נסיונות קשים כאלו, כדי שמשם תוכל לעשות "יחוד ה" נשגב ועצום מאוד!

נסעו מזה; לא להביט אחורה!

ידוע מה שמואב מצדיקים (ספ"ק ליקוטי אמרים תניא פרק כח), שכאשר מתעסקים עם מנוול, אף אם הכוונה היא כדי לנצחו, נדבקים מניוולו, כי ההתעסקות עם הניוול מנוולת. בדומה לכך כותב האור החיים (פרשת אחרי יח, ב), שעצם נוכחות המחשבה הרעה בראש האדם, אפילו כדי להילחם עמה, כבר יש לה השפעה רעה.

ואת זה חשוב לזכור כשקרה והעיניים קלטו משהו; אין לעשות 'עסק' מכך אלא להמשיך הלאה מיד, בדיל ויעבור. כי איך שלא נסתכל על כך, הדרך הנכונה כאן היא רק הסחת הדעת, ויסעו, להמשיך הלאה ולשכוח.

ונכלל בזה גם שלא להסתכל 'הסתכלות חוזרת', לא להביט אחורה כדי שלא להפוך לנציב מלח... ישנו יצר של סקרנות מיוחדת לחזור ולבדוק האם הייתה בכך ראייה אסורה או לא... זהירות, זוהי עצת היצר!!

י. פאקלס

החייל במלחמת המפרץ

לפני שנים למדתי בחברותא עם יהודי בעל תשובה. בהזדמנות סיפר לי הלה שבעברו שימש כחייל בצבא האמריקאי במלחמת המפרץ בשנת תשנ"א. אמריקה שלחה אז כ-600,000 אלף חיילים לשחרר את כוויית מידי עירק, והוא היה אחד החיילים שם...

שאלתי אותו באיזה תפקיד הוא שימש, אך הוא התחמק מלענות לי, מה שהצית כמובן את סקרנותי... בדרך כלל מורשים החיילים לספר על תפקידם בעבר בצבא, להוציא בעלי תפקיד בכיר. ניסיתי לדובבו, אך הוא נשאר בסירובו. הנחתי לו.

כעבור תקופה כאשר הקשרים בינינו התקרבו עוד יותר, הרשיתי לעצמי להתעניין שוב בדבר התפקיד שלו באותה מלחמה. בסוף הואיל לגלות לי את הסוד: הוא היה חייל ב'מחלקת הכביסה' בצבא האמריקאי. הוא לא הרגיש עם זה כבוד גדול...

...

רק הנבחרים יורדים אל שדה הקרב

צריך להבין, כשארה"ב משגרת 600 אלף חיילים אל החזית, וכל אחד נושא בגדים, צריך מישוהו שידאג לכל אלה. לשם כך העמידה הצבא אנייה בת שבע קומות, ועליה שהו אלפיים חיילים שכל תפקידם היה לטפל אך ורק במה שקשור לכביסה, הכולל כיבוס, גיהוץ, תיקונים ותפירות והמסתעף. הוא היה אחד מהחיילים האלה.

אי אפשר לצחוק ממנו, הוא באמת היה חייל ושירת בצבא ארה"ב, על גביו הוא נשא את סמל ה'י. אס. ארמ'. הוא פותח את מכונת הכביסה, מכניס את הכביסה ולוחץ 'הפעל'... הוא כעת בחזית,

זול, אבל יקר מדי

כאחד שלמד זאת בדרך הקשה, אני רוצה לבטא את צערי בפומבי: רבותי, אל נא תערכו את קנייתכם בקניונים וסופרמרקטים הומי אדם - גם אם המחירים שם זולים וקורצים. זה פשוט עסק לא משתלם, ובפרט בימות הקיץ הלוהטים. ההפסדים הרוחניים במקומות אלו עצומים, והם בכל מקרה עולים לאין ערוך על האולי-רווחים גשמיים. ובאמת, מי מסוגל להעריך את מחירו של מניעת ראייה אסורה אחת?

מקומות קניה רבים מציעים כיום אפשרות של הזמנה טלפונית במקום הגעה פיזית אל המקום. אך גם אלו שלא מאפשרים זאת; נסו נא להיזכר בטעם הנורא מהביקור הקודם במקום כזה, והשוו אותו בהרגשה המרוממת שתחושו לאחר שתימנעו מהצג כף רגלכם במקומות אלו. המסקנה מתבקשת מאליה!

ובדרך אגב, גם בחנויות-המכולת החרדיות, מומלץ מאוד להגיע עם רשימות מוצרים מוכנות מראש. הדבר מאוד עוזר לעיניים לחפש רק את מה שצריך, בלי לנטות ימין ושמאל.

אחז ש'כונה

שואל? מדעת

הבמה לכל שאלה בנושאי שמירת העיניים

מדוע קבלות החורף שלי 'נמסות בחום'...?

בשמירת העיניים, והיה הרבי שש ושמו על
שהגיעה לידו המצוה היקרה של שמירת העיניים.

גם ידוע מה שהאדמו"ר מסקולען זצ"ל, בעל
הישועות יעקב, היה נוהג לומר בליל הסדר,
שבשעת ברכת שהחיינו יש לכוון גם על מצות
ולא תתורו שנוהג ביתר שאת בחודש הקיץ...

ברור ומוכן שעלינו להתפלל שלא לבוא לידי
נסיון, וגם אין צריך לומר שחובה עלינו לעשות
הכל כדי להימנע ממקומות של נסיון. אך כאשר
כבר כן נמצאים בתוך הנסיון, או לאחריו, יש
לדעת שעצם המצב הזה אינו מצב לא רצוי או
ביעבד, אלא ההיפך, מלחמה היא הזדמנות
לנצח את השונא ולעלות דרכה לדרגה גבוהה
יותר.

כאשר מזדמן לאדם נסיון אין זה סימן רע לו, ואין
זה מצביע על פגמים. להיפך, הבני יששכר זי"ע
אומר בדרך פיקודך שרק כאשר בא לפני אדם
נסיון, והוא עומד בכך, הוא מקיים את מצות הלא
תעשה. והתניא מאריך לבאר (פרק כז) שזוהי
עבודתו של ה'בינוני' שמביאה נחת רוח מרובה
לפני הקב"ה.

מדוע בקיץ קשה יותר?

ולעצם השאלה; מעבר לכך שבקיץ הרחובות

שנה מהלך-
מחשבה:
מלחמה היא
דבר טוב!

תשובה:

עוד בטרם ניכנס אל עצם הענין של עמידה
בנסיונות בחדשי הקיץ, חשוב לתת את הדעת אל
נקודה כללית: ניכר שעצם מלחמת היצר נתפס
אצל השואל כדבר שלילי, שעצם הימצאותו
מצביע על פגם, ולכן הוא מרגיש מושפל ושבור
כאשר המלחמה מתגברת או עולה דרגה.

לפני הכל חשוב מאוד לשנות גישה, ולהתחיל
להתבונן בעבודה של שמירת העיניים בעין
חיובית. צריך לזכור ששמירת העיניים הינה
זכיה עצומה ואושר אמיתי, וכל מלחמת היצר
שמתרשט על האדם הינה הזדמנות מיוחדת
להתרומם ולהגיע למקום גבוה יותר, ולכן
הנסיונות הם דבר חיובי מאוד!

ידוע ומפורסם שהרה"ק רבי אהרן ראטה זצ"ל
בעל השומר אמונים, היה מתבטא על שנותיו
הצעירות, שהוא "מתגעגע לרחובות פסט",
בהתכוונו אל הנסיונות שעברו עליו בעיר הבירה
ההוגרית, כיון שבאמצעותם התעלה מאוד
בעבודתו בקודש. גם ידועה העובדה שהאדמו"ר
מראחמיסטריווקא זצ"ל היה מספר על אביו
הרה"ק רבי יוחנן מראחמיסטריווקא זצ"ל שנסע
פעם באוטובוס, והיה שם מצב מסוים של נסיון

יש לי גדרים וסייגים שונים
בשמירת העיניים, והנני
משתדל ב"ה כסדר לעמוד
בהם. לדוגמא, יש רחובות מסוימים שאינני עובר
בהם כלל, יש לי כל מיני קבלות בנוגע לאופן
ההליכה ברחוב, השפלת העיניים וכדו'.

בחדשי החורף הדברים מתנהלים למישרים
ופועלים כמצופה, אני נשאר ב"ה שמור וטהור,
והרגשת הסיפוק גדולה. אך כשהקיץ מופיע,
הדברים מתחילים לחרוק. מצד אחד, אני נשאר
אני דוקא דבק בגדרים שלי, ומצד שני שום שינוי,
אך בפועל הגדרים נשארים אותם גדרים, אך
התועלת שלהם

בחדשי החורף הדברים מתנהלים למישרים
ופועלים כמצופה, אני נשאר ב"ה שמור וטהור,
והרגשת הסיפוק גדולה. אך כשהקיץ מופיע,
הדברים מסתבכים משום מה. אני דוקא ממשיך
לדבוק בגדרים שלי, ואינני מתרשל חלילה, אך
בפועל ישנו הבדל גדול בין שמירת העיניים שלי
בחורף ובקיץ.

שאלתי היא: מה אינני עושה כראוי? כיצד יתכן
שגדרים וסייגים יפעלו כראוי רק בעונות מסוימות
של השנה, ובשאר הזמן פחות? מה באמת אפשר
לעשות שכל השנה תהיה 'מכוסה' קיץ וחורף יום
ולילה, ומהי הדרך נכונה להתמודד כראוי עם
הנסיונות במשך כל ימות השנה?

להשיג רק באידיש

א נסיעה?
א פאספארט איז
נישט גענוג.

א נסיעה האט פילע נסיונות אין
שמירת עינים, איר דארפט האבן די
כוחות און שטארקייט דערצו.

קיפט דעם וואונדערבארן
נסיעה
האנט-בוך
ארויסגעגעבן דורך "טהור עינים"

להשיג אצל מערכת "טהור עינים" 077.401.6591 שלוחה 3
בירושלים: חנות הספרים "עין יעקב" רח' עין יעקב (שוק מאישי), "ספרי הישיבה" רחוב בית ישראל 1,
"ספרים ווינקל" רחוב עלי הכהן 15
קבוצות, ישיבות, סוכני נסיעות, נא להתקשר במספר הנ"ל

בכלל רצוי, תמיד בכל דבר שבקדושה, להוסיף ולהתחדש בגדרים ולגלות רבדים נוספים, ולא להישאר כל הזמן במקום אחד באופן של מצוות אנשים מלומדה. ובעיקר צריך לשים דגש על נקודת מבט חיובית; "משמים נותנים לי כעת הזדמנות נפלאה להתעלות כמה קומות".

הבני יששכר כותב שחדשי תמוז ואב נקראים 'חדשי עינים', והם מסוגלים ביותר לעיניים קדושות. הרי שזאת היא העונה שאפשר להרוויח בה הרבה מאוד! זה הזמן להסתכל אחורה ולשאוב ממנו חיוק: "ברוך ה' שקבלות החורף סייעו בידי להתעלות, כעת הגיע הזמן להתקדם הלאה, לנצח את החזית החדשה ע"י קבלות חדשות. אני הולך כעת לקיים עוד קצת רצון ה', לעשות את העולם לנקי יותר"

והעיקר לזכור: מלחמה איננה כשלון. גנרל אמיץ אף פעם אינו אומר "אוי, יש כאן עיר, והיא איננה שלנו, צרה צרורה"; הוא רואה לפניו רק הזדמנויות, "הנה, כאן יש שטח נוסף שאוכל לכבוש, לפאר ולהאדיר שם מלכי הגדול". מלחמה נוספת פירושה ניצחון מהדהד נוסף!

אם מסתכלים על מלחמת היצר במבט של לחץ ומתח, "אוי, הוא שוב כאן"... זה מעצים את הקושי עשרות מונים. נסיונות אלו מושפעים מאוד ממזג הרוח של האיש. ואם האדם שרוי בשמחה ובאופור, הוא מקבל את החוץ והחוסן כדי להתגבר בעז'ה.

ואם כך הוא המצב, הרי זה פשוט שלקראת הקיץ יש לחזק את בדיקת הבית ולהוסיף בגדרים וסייגים, כי מה שהספיק לחורף לאו דוקא יספיק גם לקיץ. והעצה היעוצה היא לעשות זאת 'עובר לעשייתו', דהיינו עוד לפני שהקיץ מגיע בעוד הדעת פנויה, ולא לחכות עד שכבר נפגשים עם הנסיונות פנים בפנים, כי אז כבר קשה הרבה יותר להתגבר. רצוי שיתבונן כל אחד מבעוד מועד כיצד לקדם את פני 'המציאות החמה' הממשמשת ובאה בשילוב השהות הנעימה (מדי) ברחוב בימות הקיץ, כל אחד לפני טבעו ומצבו.

אפשר לדוגמא להחליט שרחובות מסוימים יהיו מחוץ לתחום בימות הקיץ; שהמשקפים יהיו מוסרים, בכלל או ברחובות מסוימים; שלא יתמהמה כלל בדרך אלא תהיה הליכתו כחותה על גבי גחלים, ובפרט במקומות מועדים, ואף אם מזג האוויר יהיה מאוד מזמין. ושיחיליט בהחלטה נחושה ש"הרחוב אינו המקום שלי, ואסור לי להרגיש בו נוח. עלי לעבור אותו באופן מהיר ביותר והבטוח ביותר, לצאת בשלום ולחזור בשלום בזמן הקצר שניתן. ואם על ידי כך יהיה לי חם ואחזור הביתה מיוזע, אדרבא, כל אלו רק יתווספו לי על כף המאזניים בעולם הבא!"

עמוסים והמכשולות מצויים על כל צעד ושעל, ישנו גם הסבר מציאותי נוסף לקושי לעמוד בנסיון דוקא בחודשים אלו. בחודשי החורף, כשבחוץ קר, ולפעמים גם גשום וסוער, אדם אינו מוצא נחת רוח ברחוב. הוא עטוף במעילו וצעופו, ורק עסוק לברוח מהקור והגשם. הרחוב משמש אז רק למטרה שלשמו הוא בעצם נועד, להיות מעבר ממקום למקום. אדם אינו חש אז בנוח ברחוב, והוא מנסה לעשות הכל כדי לקצר את שהותו בו.

אך בקיץ זה אחרת. הרחוב שקט, נעים וקורץ. שום דבר לא מכריח ולא דוחק להזדרז, אף אחד לא נושף בעורף... אין מעיל, ולפעמים אפילו החליפה פתוחה... אפשר לנהל שיחת מרעים ברוגע, אפשר ללכת לאט, לטייל, ויש שבכוונה תחילה יעדיפו להאט את קצב ההליכה כדי למנוע הזעה מיותרת. בקיצור, הרחוב מזמין ומסביר פנים, והאדם חש בו בנוח. הוי אומר, לא רק שיש בקיץ יותר 'עכברא' אלא גם יותר 'חורא' גנב'.

וכאשר האווירה היא של שחרור וקלות, הגבול הטבעי משתחרר קמעא, או אז העיניים נעשות הרבה פחות מוגנות!

הזדמנות לכבוש שטחים נוספים למלך

להתכונן לנסיונות עוד בטרם יבואו

להגשת שאלה, התקשרו למערכת טהור עינים: 077.401.6591 שלוחה 7 אחרי בחירת שפה

המחזורית אורח
נשארת במות מצוימת

הופיע: יצא לאור קובץ חדש

הגליונות ששינו אלפי אנשים לחיים מאירים יותר!

מחזורית למערכת טהור עינים

אצר הגליונות - טהור עינים

כעת להשיג בכל חנויות הספרים

הפסדה א. כ. סוב

077.401.6591
אחרי בחירת שפה

1. לשמיעת הודעות
2. לנדבות
3. להשאת הודעות
4. לפרסום סיפור נדבות

המערב בארה"ב
845.999.4114
מספר: 7 Beer Sheva #301
Morocco NY 10950

המערב בנגליש: 732.532.2242

המערב בספאניש: 054.115.219.8810

לזכר עיני הגליון בענגלאנד, נא לפנות אל: 07421307356

לזכר עיני בעלג - אנטוורפן: +32 488 61 11 63

עבודת ישראל 26, ירושלים 9515528

ניתן להשיג את הגליונות גם במוקדים הקבועים:
ירושלים: רחוב עבודת ישראל 26
בני ברק: רחוב סוקולוב 23 על הגדר מימין הבנין

על הטוב יזכר

זכות עמוד בגליון
לעילוי נשמת הרה"ק רבי לוי יצחק בן שרה סאשע ז"ע מבארדיטשוב

זכות 2000 גליונות -
זכות הריצח בעולם שמו

זכות 1000 גליונות
זכות משה אריה בן שרה אסתר רבקה להצלחה ברי"ג ולזיווג חתן במהרה

זכות רוחה בת מסעודה לכל הישועות

זכות התורם בשמירת העינים להצלחה ברי"ג ונחת מהולדים

זכות התורם לשמירת העינים ולשמירה עליונות. לזכות ולחלל על העבר והעתיד

זכות הורף הנולד בן אוריה שרה לנשפתת ישראל

לאור הביקוש העצום לספר "אוצר מאמרי התחזקות" שהולך ואוזל מתפיי חזניות

אנו מבשרים בזאת על אפשרות רכישה באמצעות הדואר בתוספת תשלום של 15 ₪ דמי משלוח

ההרשמה בטלפון המערכת - שלוחה 8
באין מענה נא להשאיר הודעה

בקה נחוצה

דרושים לנו מתנדבים בעם המעוניינים לזכות את הרבים ולעזור בהפצת הגליונות במקומות הבאים: גבעת זאב החדשה, מעלה אדומים, מבשרת ציון, יבנאל, ברכיה.

חייגו למס המערכת: 077.401.6591 שלוחה 3
כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו

מדועות

קו תוכן עשיר בשפת האדיש "עינים"
079-704-0-023

מדיניות
שלא תראות מבחני ועוד שלל מתנות יעילים לנשפים לחתול: 053.315.5613

לקבלת הגליונות בפקס חייגו:
02-313-2-641
להכניס קוד הגליון 1212